

Megjelen:

Hetenként vasárnap

Előfizetési ára:

helyben házhozhordva

vidékre postánküldve

Egész évre . . . 4 fr

Félévre . . . 2 „

Negyedévre . . . 1 „

Egyes szám ára 8 kr

Hirdetések árszabály szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztési iroda

Nap-utca 42. sz. hol

a lap szellemi részét

illetőleg értekezhetni

lehet

Keziratok nem adat-

nak vissza

Fizetésnél:

Nap-utca 42. sz. hova

a hirdetések és előfizet-

ések küldendők

Nyiltéri közlemé-

nyek soronként 15

A temetkezési egyletek.

A temetkezési egyletek valósággal jótékony hatást gyakoroltak nálunk a közviszonyokra mindaddig, míg azok száma a lakosság számával helyes arányban állott, s míg azoknak célja nem a magánérdek, hanem a szegényebb néposztály segítése volt.

Ma már azonban — hogy úgy mondjuk — megváltozott a helyzet, s a temetkezési egyleti intézmény kezd nálunk ferde, helytelen irányban fejlődni.

Minden félreértés kikerülése végett nyíltan kijelentjük, hogy azok iránt, a kik az öt első temetkezési egyletet alakították, fenntartják és igazgatják — csak elismeréssel lehet a város közönsége, mert ezek az egyletek igazán emberbaráti és kegyeletes célokat szolgálnak. Ezeket az egyleteket vezetők nemes ambíciója mellett az általánosan érzett közszükség hozta létre, s ennek folytán úgy tekintendők, mint a város igazi jótékonyági egyletei.

A VI-ik és VII-ik számú temetkezési egyletekre vonatkozólag azonban már nem így áll a dolog.

Ezeket az egyleteket már nem a közérdek, nem az általános szükség érzete — hanem egyszerűen a számító üzleti spekuláció hozta létre.

Van két egyén, a kiknek mindenike temetkezési üzlet tulajdonos. Ezek mellé az üzletek mellé kellett egy-egy temetkezési egylet is, mert így biztosabban el kél a portéka. Hogy pedig teljesen biztosítva legyen a jó vásár, az egyik üzlettulajdonos már meg is válasz-

tatta magát pénztárnoknak, a másik pedig szintén erre az állásra számít az alakuló félben levő másik egyesületnél.

Kétségtelen tehát, hogy ezeknek az egyletelemeknek erkölcsi alapjuk nincsen.

Az meg már határozott vakmerőség, hogy a VI-ik sz. temetkezési egylet megerősített alapszabályok nélkül megalakult, tiszviselőit megválasztotta és rendszeresen működik is.

Ezt az egyesületet fel kell oszlatni a hatóságnak, a másik egyesület megalakításánál pedig vigyázni kell arra, hogy a közélet ürügye alatt a magán üzleti spekuláció tért ne nyerhessen.

Temetkezési egyleteknél nézetünk szerint tiszviselő olyan egyén nem lehet, a kit az egyesülethez főleg és pusztán üzleti érdekek kötnek.

Arra kérjük a hatóságot, hogy gondját az itt elmondottakra terjessze ki.

Adóreform.

(js.) A héten egy szűke, mindennapi ember nagy dolgot tárt föl a képviselőházban. Az adóról beszélt, még pedig oly formán, hogy etalálta a szegény ember szája ízét. Pedig azt igen bajos etalálni, mert tudvalevő dolog, hogy nincs bajosabb állapot, vagy sor (nem tudom már: melyik) mint adófizető embernek lenni. De ez a »Kis« ember, Lukács László pénzügyminiszter, beszédeben úgy bele találta magát a szegény ember helyzetébe, mintha csak teljes egész életében azt gyakorolta volna. — Legelső mondása is quadrált a szegény ember óhajtaival: az adót reformálni kell, de úgy, hogy a kecske is jól lakjék, meg a káposzta is megmaradjon: az állam érdeke

se rövidüljön, de a nép helyzeten is javítva legyen. Az egyenes adók főhibája, hogy egyenletlenül van megosztva egyesek vállaira, tehát nem az adókults magassága a baj, hanem az, hogy nem valja be igazán mindenki, a valóságnak megfelelően jövedelmét. Így első és legfőbb kötelesség, hogy az adóalakok helyesen és a valóságnak megfelelően föltárassanak, mi által levételik a teher azok vállairól, akiket az igazságtalanul terhel s átvitetik oda, ahova azt nemcsak igazságosan át kell vinni, hanem ahol azt az illető teherképességénél fogva el is bírja.

Régi óhajítás. Mióta hangzik már a panasz, hogy a legutolsó szegény ember is ugyanazon arányban van megróva adóval, mint a leggazdagabb ember, holott annak az a megterhelhetőség is százszorta több, mint a gazdagnak tiszszor annyi. És itt kezdődik a gyökeres reform, a rég várt átalakítás. Egyik főirányelv az lenne, hogy a legszegényebb osztály, amely legnehezebben viseli a terhet, minden adó alól fölmentessék. Bizonyos jövedelem, ugynevezett létminimum állapították meg, melynél ha valaki kevesebb jövedelemmel bír, nem fizet semmi adót. És ez a létminimum a 300 frt volna. Igaz, hogy ez sok tekintetben nem több a semminél, de rendeltetésének létokát tekintve fontos, szükséges és célravezető volna. Akiknek több jövedelmük van ugyan 300 frtnál, de ipari foglalkozást nem űznek, azok egy új jövedelmi adó körébe vonatnának be s mérsékelt adókults szerint vételnének adó alá. Akik pedig még ipari foglalkozást is űznek, azok a 3-ik oszt. kereseti adók csoportjába vételnének, az átalakítás azonban az lenne, hogy ott is a mostani százalékos kulcs eltöröltetnék s egy progresszív adókults alkalmaztaszék.

Általában előszeretettel viseltetnek most — úgy látszik — a miniszteriumban a progresszív, fokozatos adózás eszméje iránt. És a miniszter kifejtett exposéjában világosan kijelentette, hogyha az adóreform életbe lép, az minden esetre progresszív adókults szerint fog kontempláltatni, még pedig úgy, hogy a létminimumot meghaladó jövedelmek 1 száza-

TÁRCZA. TITOKBAN.

Irtá: Juhász Sándor.

Nem mondtam én soha,
Hogy te vagy a lelkem,
Te sem vallottad meg,
Hogy szeretsz-e engem.

Nem mondtuk mi soha,
Hogy egymásért élünk,
Nem volt nekünk erről
Soha is beszédünk.

De elmondta szemünk
Összevillanása,
De elmondta szívünk
Összedobbanása.

Mese.

Tíz éves volt a legény,
Hat éves a leány,
Virágokat szedtek ők
Tavaszi hajnalán.
Kis ibolya viritott,
Dalolt a madár:
— Ugy-e szeretsz akkor is,
Ha eljő a nyár?

Husz éves volt a legény,
Tizenhat a lány,
Elesattant az első csók
A lány ajakán.
Pajkos szellő ott suhant
El fejük felett
És kacagva kérdező:
— Ez a szeretet?

Negyven éves a legény,
Harminezhat a lány,
Körültöttük gyerekek,
Vidám mind a hány.
S szellő, hogyha kérdezi,
Hol a szeretet?
— Kis gyerekek ajakán
Ott a felelet . . .

Ősz.

Maholnap már kopaszon állanak a fák, se virág, se levél nem lesz rajtuk, csak tar gallyak. Megmegrázza őket a csipős, őszi szél. Összeverődnek s aztán elmesélgetnek egymásnak szép, bimbó fakasztó tavaszról, szívek nyílásáról, forró, meleg nyárról, égető, tüzes csókokról, mikbe egy menyország pokla izzott belé, aztán hidegről, virág, lombleszedő hidegről, didergésről . . . Csöndben, halkán. Mintha szíve se verne a természetnek, titokszerű álmodozásban,

szótlanvaló elhallgatásban . . . Mit is beszélné tovább a természet, amikor haldoklik?

És mégis beszél.

Összebukik a hervadó virág szál a dísztelen kóróval, a letaposott levél a rothadásnak indult avarral. Ugy sugdosnak. Hallod? Megérted? . . .

Valami csapás vezet be az erdőbe. Egy apró lányom, egy nagyobb lányom. Megint egy apró lányom, megint egy nagyobb lányom. Egy férfié, meg egy nőé. Ismered kike? Gondo lom. Elképzelem. Valami nyughatatlan vérű asszonyé, vagy egy szentimentális lányé. A férfi? A férfi nem számít, az az asszony bolondja, az oda megy, ahova küldik, a hova hívják. Ki jöttek találkára.

Talán. Milyen édes is rászédni valakit, megcsalni valakit? Milyen édes, különösen, ha az a valaki egy — férj.

Mamát ma már így nem szoktak megcsalni. Minek? A mama megenged e n n y i t. Tán többet is? A mama jószívű, azt nem érdemes megcsalni. Ez a lányom, az apró, nem lányé, hanem valami fiatal asszonykáké, aki kijátsza, megcsalja az urát, az édest, azt a buta kis jószágot. Tetszik érteni: egy régi ismerős, valami gyerekkori, vetődött ide a nyáron, a faluba, talán költő, hogy inspirációt merítsen a falu esöndjéből, vagy festő, ki tárgyat keres, hogy megnyerje vele az őszi nagy díjat. Mit tudom én, csak ismerős volt. Az asszony megismerte. Jó lett hát időöltetőnek, míg a férj a hivatalban osztja az igazságot. Bebarangolták az erdőt együtt.

Tetszik tudni: tanuk nélkül Szedtek virágot

lékkal adóztatnának meg, 1 százalékból indulna ki a kules és megfelelő fokozatban növekednék 5 százalékgig. Az 5 százalék képviselné aztán a maximumot, melyen a kules tovább nem növekednék.

Látni való hogy mind ezek csak általános elvek, csak előtapogatózások. De maga az, hogy már gondolkodnak rajtok odafent, ahonnan kell kiindulni minden ilyen törekvésnek, jó jel, biztató ómen. Valóban a szegény ember helyzete nálunk nem mindennapi. Dolgozik, ha kap munkát, arat, ha terem a földje, van pénze, ha árul a piacon, a család sokat megemészt, az élet sok kiadással jár, de azért az adó olyan arányban súlyosodik rá, mint a leggazdagabb emberre. Fizet, ha tud fizetni, különben a dob megperdül az udvarán.

Lukács László — úgy gondoljuk — legény a maga talpán: ha mindezt észrevette, pedig észrevette, nem kételkedünk benne, hogy megfogja találni ennek a bajnak az orvosságát is. Ideje is volna már, hogy összhangba hozzák a társadalmi lelkiismeret kívánalmával kuszált, ösdi, egy modern állam igényeinek meg nem felelő adórendszerünket.

Meggyilkolt mezőőr.

Ezen a czimen részletesen megírtuk lapunk előző számaiban, hogy Pinczés Gábor 7-es számú mezőőrt, folyó évi szept. hó 17-ik napján reggel, halva találták, a kenderföld elején, egy tengeri mellett levő tallón.

Megírtuk azt is, hogy a tett elkövetésével az első percztől kezdve Horog Mihály IV. t. 116. sz. a. lakost, városi képviselőt gyanúsította a rendőrség, a ki súlyos gyanuokok alapján, a tett elkövetése utáni napon le is lett tartóztatva.

Azóta a nyomozat szakadatlanul folyik, s el lehet mondani, hogy ezen rejtélyes és megdöbbentő bűncselekmény felderítéséhez nagyon kevés reménye volt mindenkinek, mert a cselekmény olyan időben olyan helyen, és olyan körülmények között követte-tett el, hogy a tettes ellen bizonyítékokat szerezni nagyon nehéz volt.

Ez volt az oka annak, hogy Horog Mihály ma egy hete, vasárnap délelőtt szabadlabrára helyeztetett a bűnjelek neki visszaadattak s az ügyben a további nyomozat beszünttetett.

Mikor a Horog Mihály szabadon bocsátásának híre futott, mindenki úgy gondolkodott, hogy ezt a bűncselekményt is oda lehet írni, a többi ki nem derített bűntények sorába.

Annál inkább általános volt ez a hit, mert Horog Mihály mindjárt szabadon bocsátása után taná-

vadrózsát, nefelejtsét, gyöngyvirágot, traacsoltak sok mindenről, talán a költők daláról, talán a festők színvegyítéseiről, talán a buta férfjéről, talán egyebekről... talán csináltak mást is. Talán csókot loptak egymás ajakáról. Talán hallgattak a madár dalolását, a patak esacsogását, talán kéz a kézben elbarangoltak az erdőben, hiszen az a régi ismeretség olyan sok mindent megengedhet. Mit tudom én. De olyan hirtelen eltelt a nyár, a virágos, a szenvedélyes, a tüzes vérű.

Az asszonyka csak fürdőre se vágyott. Minek? Olyan hűvös van ott az erdőben, a fak alatt, a puha gy eppázson. Talán így volt. Most aztán vége van.

A férfi tovább nem maradhat, dolga Pestre szólítja. De meg hideg van, az erdőben dideregni nem élvezet. Kijöttek bucsuzni. Nem azért, mintha tanuk nélkül akarnának bucsuzni. Oh, ne gondolja ezt senki. De poetikusabb ez így. A nő kérdezi: elmegy? A férfi nem szól semmit, csak rá mutat a hulló levélre. Valik a levél a fától Édes! Valunk mi is egymástól Édes!... Talán így volt. Vagy talán nem? Koldusok jártak erre. Szaraz gallyat szedni? Mit bánom én.

Van még egy kis napsugár. Meghuzódok mellette, vaj' fölmelegít-e, nem tudom.

Dideregni pedig még nem illik. A természet még elegáns ruhában jár.

Bizony esalóka napsugár ez. Többet érne, ha nem sütné. Akkor legalább téli kabátot ölthetne magára az ember. De így dideregni kénytelen, hiszen mikor úgy fázik az embernek a szíve e közt a sok rideg ember között?

Mert tetszik tudni: ősz van.

Cidra.

csot kért egy tekintélyes jogásztól az iránt, hogy mi módon torolhatná meg a rajta elkövetett jogsérelmet.

Mindenki úgy gondolkodott tehát, hogy az ügynek ezzel vége van.

Csak a csendőrség nem, a mely laukadallan kirtartással tovább nyomozott az ügyben.

Mig ugyanis ezek történtek, a csendőrség kinyomozta, hogy a tett elkövetésének napján, este 7-8 óra körül, Horog Mihály fegyveresen elment a tanyájából a Kősin keresztül, és csak 8 óra után tért ismét vissza. Kinyomozta a csendőrség azt is, hogy ekkor minden valószínűség szerint vele volt fia, a 19 éves Horog Gyula is.

Ezen és más terhelő bizonyítékok alapján, a vasárnap kiszabadult Horog Mihályt kedden délelőtt ismét letartóztatta a csendőrség, fiával Horog Gyulával együtt.

A két foglyot még ugyanaz nap elkísérték a kir. járásbírószághoz, a hol másnap szerdán delután, Kossovics László kir. albiró hallgatta ki őket. A kihallgatás d. u. 4 óráig tartott és azzal végződött, hogy Horog Mihály állhatatosan megmaradt konok tagadása mellett. Ugyanazon delutánra tanuk is voltak beidézve, s mikor Horog Mihály azokat a börtönbe való visszamenetelkor meglátta, láthatólag összerzezent, és alig tudott a lábán megállani.

Rozsvai István börtönőr ekkor visszakisérte Horog Mihályt a börtönbe, s rázárta az ajtót. De alig távozott el, kopogtatás hangzott a zárkából, mire Rozsvai visszafordult. Horog Mihály ekkor arra kérte Rozsvai börtönőrt, hogy nyissa ki a zárkát, s vezesse be a vizsgálóbíróhoz, mert meg akarja vallani bűnét.

A börtönőr tehát bekísérte Horogot Kossovics László albiróhoz.

Mikor Horog Mihály a bíró szobájába belépett, hangosan zokogni kezdett.

Elmondta, hogy azon az estén vadászni volt, és a mint a Kősi mellett ment, valami zörgést és mozgást vett észre a nád szélében. Az gondolva, hogy valami nyul mozog a nádban, oda lőtt. Csak mikor be ment a nád szélébe, akkor vette észre, hogy egy embert lőtt agyon. Ekkor ijedtében kihozta a holt embert a nád közül a partra, a botját mellé szurta a földbe és ott hagyta.

Később meg úgy adta elő a dolgot Horog, hogy a mezőőr a lövés után meg a maga erejéből ment fel a partra és ott halt meg.

Látni való dolog, hogy ez a vallomás a valószínűségnek meg nem felel és telve van ellenmondással.

Horog Mihály úgy akarja felütnetni vallomásaiban az esetet, mintha a mezőőrt véletlenségből lőtte volna meg. A nyomozat adatai azonban azt bizonyítják, hogy a lövés szándékos volt, s így a véletlenség ki van zárva.

Hihető, hogy a bűnös rövid idő alatt teljesen megtörök, és töredelmesen be fogja vallani a tettet, igazán, úgy, a mint volt. Erre enged következtetni az is, hogy Horog pár nap óta folyton sír a börtönben s úgy látszik, hogy nagy lelki harcra van kénytelen.

A hét valamelyik napján kiviszik a foglyot a tett színhelyére, mert az ellentétes vallomások következtében a helyszíni szemle elkerülhetlen.

Horog Gyulát a bíróság egyelőre szabadon bocsátotta.

A helyszíni szemle megtartása után bekísérik Horog Mihályt a debreczeni kir. törvényszék központi fogházába.

A debreczeni színház.

Komjátky János debreczeni színigazgató kitűnően szervezett társulata a múlt heteken kezdte meg az előadásokat. A társulat minden tekintetben úgy van szervezve, hogy becsületére válik egy Debreczennek, mint az ügybuzgóságáról ismert igazgatónak, Komjátkynak.

A társulat működő tagjai a következők:

N Ő K:

Folinusné, Csigaházy Etel anya színésznő.

Szigeti Lujza anya és énekes komika.

Kiss Irén szalon komika.

Csügényi Vilma társalgási színésznő.

Komjátkyné, Zavadzki Teréz hősnő.

Fay Flóra szende és hősnő.

Lányi Irma hősnő és társalgási.

T. Halmi Margit szende.

Szabó Irma naiva.

Bödi Ella opera és coloratur énekesnő.

F. Kállai Lujza népszimfű énekesnő.

Perényi Margit szubretta énekesnő.

Sárosi Paula

Losonczy Juliska segédénekesnő

F É R F I A K:

Komjátky János hősszerelmes és jellemző színész.

Szacsvay Sándor hős és intrikus.

Fenyéri Mór drámai és kedélyes apa

Bartha István jellemző színész.

ifj. Szathmáry Árpád komikus.

Sziklay Miklós tenor buffo, komikus.

Csatár Győző apa színész.

Karacs Imre tenorista.

Rubos Árpád II-ik tenor.

Ferenczi József) baritonisták,

Környei Béla)

Tanai Frigyes bonvivánt.

Tóth Elek szerelmes.

Ezenkívül van még a kardalos és tánczos személyzet.

Az előleges színházi jelentésben Komjátky igazgató több kiváló ujdonságnak az előadását helyezi kilátásba.

H I R E K

— **Esküvő.** Mindek Géza kir. bírósági végrehajtó f. hó 18-án d. u. 4 órakor tartja esküvőjét Felsmann Anna Márta kisasszonnyal. Az esküvőt este 7 órakor szükebbkörű estebéd követi a »Bika« vendéglő nagytermében.

— **Október 31.** Nagy nap ez a protestan hitfelekezetek történetében. Ezen a napon vetette meg Luther 95 tételével 1517-ben a reformációnak alapját. Ettől a naptól vette kezdetét az az emlékezetes ujítás, amelynek az eredménye utólag is egy új hitfelekezetnek különválása lön. Ezt a napot a helybeli reformátusok az idén ünnepélyes formában fogja megünnepelni, amennyiben a polgáriiskola református növendékei élőkön a vallásánárral ezen a napon válasos ünnepélyt akarnak rendezni a központi fiúiskola nagy termében, amikor a nap jelentőségének megmagyarázása mellett szavatok és énekszámok fogják változtatossá tenni a programot. A program még nincs egészen megállapítva, de már most föl hívjuk rá a nagy közönség figyelmét, hogy ez az ünnepély nyilvános leend, hogy ott a nagy közönség is nagyon szívesen láttatik és kíváncsok is volna, hogy a reformátusok közül ezen a rájuk nézve nagy fontosságú napon minél többen résztvegyenek ez ünnepélyen.

— **Ünnepély a helybeli izraelita iskolában.** Október hatodik napján a helybeli izraelita iskola növendékei is kegyelettel ünnepelték meg a vértanúk emlékét A hazafias ünnepély programja emlékbeszéd-ből és szavatokból állott. Valóban méltó elismerés illeti azért az iskola hazafias vezetőségét és tanítóit.

— **Tornaegylet alakul** közelebb városunkban, a melynek célja lenne az egyesület tagjainak alkalmat nyújtana arra, hogy magokat a testedző tornajátékban gyakorolhassák. A helyzet most annál kedvezőbb egy ilyen egylet megalakulására, mert a polgári iskola tornaterme igen alkalmas hely az efféle czélokra.

— **A polgári iskola felszerelése** most már, úgy, a hogy rendben van. A tanszerek egy része a múlt héten érkezett meg, s így a tanítás akadálytalanul folyhatik. A polgári iskolát a héten Csáky Viktor kir. tanfelügyelő meglátogatta.

— **Uj adótisztai állás a helybeli kir. adóhivatalnál.** Vas József kir. adótiszt a pénzügyminiszter nemrégigen fejelemi uton elbocsátotta. Minthogy Vas József a helybeli kir. adóhivatalnál volt alkalmazásban, az ő elbocsátása folytán egy adótisztai állás megüresedett. Ez az állás nemsokára be fog tölteni, a pályázat azonban még nincs kihirdetve.

— **Az első dér és fagy.** Hétfőn este hidegre fordult az idő, s azon és a következő éjjelen fagy is volt, a mely a növényzet levélezetét derekasan megviselte. Így tehát beköszöntött az ősz, a minek különben már ideje is van, mert október derekán vagyunk. Attól azonban még nem kell tartanunk, hogy jó idő ne legyen.

— **A városi vinczellér kérelme.** Ékes István, a város vinczellérje egy kérvényt adott be a múlt héten a közgyűléshez, a melyben azt kéri, hogy a jelenlegi fizetése 50 ferral meg emeltessék feljebb, s ez esetben hajlandó megmaradni továbbra is a város szolgálatában. Ezt a kérvényt a legközelebbi közgyűlés már tárgyalni fogja.

— **Város új lovai** A város legközelebb eladott két lovat és másik kettőt vett helyette a legközelebbi debreczeni nagyvásáron. A vett lovak egyike négy éves, a másik pedig három és fél éves, tehát mind a kettő fiatal. A két ló 430 frt volt, s szakértők mondják, hogy igen olesó, mert a két ujonnan vett ló minden tekintetben kifogástalan, s disze lesz a város négyes fogatának. Az ujonnan vett lovakat most tanítja be a város kocsisa.

— **A tengeritörés** a héten befejeződik az egész határon. A tengeri minősége az idén kifogás alá esik, mert nagyon sok a zsengés tengeri. A terméshozam sem mondható kedvezőnek, mert a nyári szárazság nagyon sokat rontott a tengerin.

— **Tanító választás** A községi iskolaszék pénteken délelőtt 10 órakor gyűlést tartott Csányi Viktor kir. tanfelügyelő elnöke alatt, mely alkalommal a Müller Károly lemondása folytán megüresedett gazdasági szaktanítói állásra három pályázó közül egyhangulag Gáspár István, jelenleg pásztói tanító választotta meg. A megválasztott tanító, a mint a bizonyítványai mutatják — kiváló gyakorlati szakember, s a mi földolog, a szőlészethez és a gyümölcsfa kezeléshez is ért.

— **Őszi esték.** Rövidebb a nap, hosszabb az éjszaka. Lehet ides-stova nagyokat aludni a dolog miatt, mert a nyári munkák bevégeződtek, s minden jóra való gazda immáron elmondhatja nyugodt lélekkel: amiket adtál uram, azok már be vagynak takarítva az én házamnak csüredébe. Hogy pedig már bevégeződnek a munkák, az egész éjjel átalvásra pedig még nem idomultak az állomidegek, az anyjuk előkerítí valahonnan az idő lopót, a harminczket levelű bibliát, egy kicsit ugyan nem éppen szalonképes, mert hát egész nyáron a legyek lepték, meg aztán a Jóska kezébe is került s így aztán a harminczket levelű közül három nincsen meg, de hát mindez nem akadályozza meg a kompiánt abban, hogy egy kis máriást ne játszanak vele, persze csak úgy és nem a m u g y, a míg aztán a mécs fel nem mondja a szolgálatot. Azonban az is igaz, hogy mindannyian bosszankodva tekintünk az őszi felé, felünk az esőtől, mivel hogy akkor sár lesz és ki se mozdulhatni a szobából esténként, kivéve, ha kamáslit, meg galucsnit tart az ember. De ám az meg pénzbe kerül.

— **A dalegyleti zászlóalpra** beküldtek:
3. sz. gyűjtőiben: Alexy Sándorné 1 frt, Alexy Sándor 1 frt, együtt 2 frt.
135. sz. gyűjtőiben: Kerekes Kálmáné 50 kr., Kerekes Danielné 50 kr., Gyarmathy Jánosné 50 kr., Kerekes Kálmán 50 kr., együtt 2 frt.
105. sz. iven: Dr. Ertler Mórné, N.-Várad, 1 frt, Neumann Sámuelné 1 frt, Neumann Irén 25 kr., Grósz Lajos 25 kr., együtt 2 frt 50 kr.
166. sz. iven: Muhi Danielné 50 kr., Hódos Lajosné 20 kr., Kerekgyártó Sándorné 50 kr., Varga Mihályné 20 kr., id. Szabó Balintné 20 kr., együtt 1 frt 60 kr.
163. sz. iven: Ssekely Lajosné 50 kr., Szücs Jolánka Szovat, 25 kr., együtt 75 kr.
210. sz. iven: Kovács Jeremiásné 50 kr., Kovács Erzsike 25 kr., Kovács Mariska 25 kr., Agárdi Gyuláné 1 frt, Fekete Lidia 1 frt, Rátkay Gizella és Erzsébet 25—25 kr., együtt 3 frt 50 kr.
Bejött e héten 12 frt 35 kr.
Mult heti kimutatás 169 frt 70 kr.
Összesen 182 frt 05 kr.

— **Elfogott betörő társaság.** A debreczeni csendőrség már hetek óta nyomoz egy veszedelmes betörő társaság után, a melynek főfőszke a debreczeni u. n. Homokkertben van. Ez a betörő kompánia a nyomozat adatai szerint kiterjesztette működését az egész Hajdumegyére, mert kiderült, hogy a társaság Debreczenben, Kabán, B.-Ujvárosban és Mike-péresen is követelt el betöréseket. Nagyon valószínű, hogy itt Szoboszlón is az a társaság rabolta ki a tavaszban Tar János helybeli lakost. A társaság most hurokra került és temételen ágy és ruhaneműt talált a csendőrség a társaság orgazdájánál. Eddig 23 betöréses lopás derült ki rájuk. A csendőrség nyomozza — a mint értesülünk — még hetekig eltart.

— **Névnapi gratuláció.** Vise Kálmán polgári iskolai tanárt pénteken nagy számmal üdvözölték ismerősei, jóbarátai és kartársai Kálmán napja alkalmából. Ugyanezen alkalommal a polgáriskola I. és II-ik osztályu növendékei egy remek művű szívtartó-czával lepték meg a nevenapját ünneplő tanárt. A névnapi ajándékot egy második osztályu növendék

Uszkay Dezső nyújtotta át, megfelelő üdvözlő beszéd kíséretében. Az elhangzott névnapi jókívánatokhoz mi is csatloljuk a magunkét.

— **Fortuna otthona.** Az osztálysorsjáték utolsó húzásán a 600 000 koronás jutalom nyeresemény a rendkívül szerencsés és hirneves Gaedicke A. főgyűjtődjében (Budapest, Kossuth Lajos utca 17.) vásárolt 62551. számú sorsjegyre esett. Ezen főelárusító kifizelt már vevőinek egy 400 000 koronás főnyereményt, kétszer 100 000 koronás főnyereményt, háromszor 60 000 koronás főnyereményt, I. osztályu sorsjegyek ezen szerencsés főelárusítónál már most kaphatók.

Debreczeni színházi műsor.

Vasárnap 15-én d. u. 3 órakor: Hunpipóke,
este: Az asszony verve jó,
Varázsgyűrű,
Hétfőn 16-án: Lili, operette,
Kedden 17-én: A házi béke, vigj.
Szerdán 18-án: A házi béke vigj.
Csütörtök 19-én: A tévedt nő opera,
Péntek 20-én: A tévedt nő opera,
Szombat 21-én: A vigécek bohózat,
Vasárnap 22-én d. u. 3 órakor: Aranylakodalom

— **A haziasszony takarékosága** egy fiatal házaspár szerencsésjét állapította meg. Mint bennünket megbízható forrásból értesítenek, egy hivatalnok családja nagyon szűk anyagi viszonyok közt tengette életét. A férj alig volt képes a szerény háztartás költségeit beszerezni, sőt a midőn ezenfelül még súlyos betegségbe esett, a különben felhőtlen házasetel nyugalma az egymást szerető férj és feleség között már már veszélyeztetve volt. A nyomort a gondok csak nyomasztóbbá tették. A férj esügelve gondolt nehéz helyzetükre. Az asszony azonban nem esett kétségbe, hanem bátorította férjét és biztosította, hogy nemsokára, már a legközelebbi napokban a sors jobbra fordul. És ez így is történt. Mert a mint a szükség és gond legmagasabb fokra hágott, a fiatal pár pedig megfőszíva minden élelmiszertől az isteni gondviseléshez fohászokdottak, váratlanul feltűnt szerencsecsillaguk, a legutóbbi osztálysorsjátéknál megnyerték a nagy nyeresemények egyikét. Az asszony t. i. daczára a nyomornak, daczára a kísértésnek, hogy a szükség napjaiban eladja az összekuporgatott fillérjein vásárolt sorsjegyet, ellenállt és ezen kitartása folytán vagythonhoz jutott. A Török A. és társa cég szerencsésje folytán — mert itt vásároltak a nyerő sorsjegyet — a gondot, szükségét és nyomort jólét, szerencse váltotta fel és a férj felgyógyulása után, dicsertek a Török bankház szerencsésjét és most boldogan élnek. A most kezdődő osztálysorsjátéknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen céget, mely szerencsésjénél, szoliditásánál és megbízhatóságánál fogva annyig is nagy bizalomnak örvend. Török A. és társa bankháza Budapestben a beérkező megbizásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályu sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 6 frt, 1/2 sorsjegy 3 frt, 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 55 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa bankházát, Vaczi-körut 4/a. legmelegebben ajánljuk.

Közgazdaság.

A téli gazdasági népies előadások eredménye.

Azt hisszük nem lesz érdektelen ez alkalommal rövid vonásokban rámutatni azon a mezőgazdaságot közelebből érintő változásokra, melyek a folyó gazdasági évet jellemzik. A gazdasági szakképzettség fejlesztése, nagyobb körütekintés a mezőgazdasági üzletvitel körében, ezek azon tényezők, melyek érvényesítését lapunk hasabjain is nem egyszer hangoztattuk s hangoztatjuk ma is. Ha visszapillantást vetünk a multa, örömmel konstatalhatjuk, hogy szavunk nem hangzott el a pusztában.

A kis gazdák gazdálkodása kezd kibontakozni a már-már aggodalmat keltő visszás állapotból s azon az uton halad, mely a boldogulás felé vezet. Alig találokunk ma olyan gazdával, a ki be ne látná a talajművelés okszerű kereszülvitelének szükségességét. Az egyszerű ütött-kopott fackéket felváltották a vas ekék, s mely barázdákat húzva, alapját vetették egy olyan talajágnak melyben szilárd álláshelyet nyerhet a szervezetét felépíteni óhajtó növényi csemete.

Belátták a kis gazdák is, hogy növénytermelés sikerének első feltételét a földnek minél tökéletesebb elkészítése képezi.

Nem vetnek ma már tarlóba, hanem megadják a szántást annyiszor és oly kivitelben, mint a hány-szor s a mily mértékben szükséges.

Nem tekintik a földet egy kiapadhatatlan éléskamrának, hanem átlátják, hogy annak idénként tápanyagokkal való ellátása szükséges és nélkülözhetetlen.

Tudják már azt, hogy a trágyalének minden cseppje aranyat ér s hogy egy jól elkészített trágyatelep egy majorsági udvarnak nem megvetendő szennyfoltja, hanem ellenkezőleg olyan disze, mely gazdáját dicseri. Meggyőződtek arról, hogy a tápanyag visszapótlásnak nem egyedül az istállótrágya az eszköze, hanem minden hulladék, mely eddigelé éveken keresztül csak a szemétdombon hevert.

Nem hagyják az elvetett gabonát addig, míg csak lábáról le nem kerül, gondozatlanul, ápolás nélkül, hanem előveszik kora tavasszal a fogas boronát s feltörik azzal a föld kergét, mert tudják már, hogy a növény töve körüli porhanyós föld a termést megkésztéri.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: F e h é r G á b o r.

608 kü.
1899

Hirdetmény.

Az 1880 és 1881 évben született népfőkelők összeírása a folyó hó 25-éig, az 1879, 1878 és 1877 évben született állításkötelesek összeírása pedig a folyó év november hó 1-től november 30-áig fog eszközöltetni, felhivatnak a jelzett éveken született h.-szoboszlói és idegen illetőségű népfőkelők és állításkötelesek, hogy az összeírásba leendő főlvétel végett a rendőralkapitányi hivatalban annyival is inkább jelentkezzenek, mert ellenesetben a vonatkozó utasításokban meghatározott és 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak fenytetni.

H.- Szoboszló 1899 október 12.

Körner Géza
r. alkapitány.

A m. kir. államvasutak téli menetrendje.

Indulás B u d a p e s t felé:

Reggel 9-23 percz, gyorsvonat.
Délben 1-06 percz, személyvonat
Este 9-01 percz, vegyesvonat
Éjjel 11-02 percz, személyvonat

Indulás D e b r e c z e n felé:

Reggel 6-57 percz, vegyesvonat.
Délután 3-16 percz, személyvonat
Este 6-03 percz, gyorsvonat
Éjjel 2-01 percz, személyvonat.

Gyümölcsfák

minden nemei, továbbá fenyőfák és rózsák, sok és szép válfajban, erősségökhöz és korukhoz mért méltányos áron, a faj azonosságáért vállalt teljes felelősség mellett, kitünő gyökérrzettel és gondosan nevelve, figyelmesen csomagolva kaphatók:

Petrovay György

több mint 30 év óta ismert és jó hírnek örvendő

faiskolájában

N A G Y K Ü R Ü B E N.

(Jász-nagy-kun-szolnok megyében.)

Név és árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

